

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

For størstedelen af de professioner, der virker inden for sundhedsvæsenet, er der etableret autorisationsordninger. Det drejer sig om læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, kliniske tandteknikere, optikere, terapiassistenter (ergo- og fysioterapeuter), fodterapeuter, tandplejere og kliniske diætister.

Efter de pågældende autorisationslove er det Sundhedsstyrelsen, der meddeler de respektive autorisationer. For dette arbejde skal autorisationsmodtagerne erlægge et gebyr, der svarer til de faktiske udgifter, der er forbundet med Sundhedsstyrelsens arbejde hermed.

Hjemlen til at fastsætte og opkræve disse gebyrer findes dels i de enkelte autorisationslove, dels - indtil for nylig - i en tekstanmærkning på de årlige finanslove.

Finansministeriet iværksatte i foråret 1998 en gennemgang af samtlige tekstanmærkninger på finansloven med henblik på at afdække behovet for at opretholde den enkelte tekstanmærkning. For så vidt angår tekstanmærkninger, der hjemler opkrævning af gebyrer og formålsbestemte afgifter, var det Finansministeriets opfattelse, at sådanne hjemler i videst muligt omfang burde indarbejdes i den lov, der i øvrigt regulerer det pågældende område.

I forbindelse med udarbejdelse af finansloven for 1999 fjernedes størstedelen af den tekstanmærkning, der hidtil har givet hjemmel til at fastsætte og opkræve en del af autorisationsgebyrerne. På finansloven for 1999 resterer herefter kun hjemmel til at opkræve ikke-omkostningsdækkende gebyrer for autorisation af en række faggrupper uddannet i udlandet.

Der er således behov for at etablere en hjemmel for fastsættelse og opkrævning af gebyrer i alle autorisationslovene for såvel dansk som udenlandsk uddannet personale, ligesom der er behov at harmonisere bestemmelserne og retablere de hjemler, der eksisterede

i de nu ophævede stykker i tekstanmærkningen på finansloven.

Lovforslaget er således af rent teknisk/administrativ karakter og har til formål, at tilvejebringe hjemmel til gebyropkrævning i de enkelte autorisationslove inden for sundhedsvæsenet. Der ændres ikke i de materielle regler i de omhandlede autorisationslove.

2. Gebyrer

Autorisationsgebyrerne fastsættes i overensstemmelse med det vægtede gennemsnit af de omkostninger, der er forbundet med udstedelsen af autorisationer inden for relevante sammenhørende grupper af sundhedspersonale.

Gebyrerne er senest fastsat i Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 1130 af 18. december 1997.

Det følger af EU-retten, at gebyrer for autorisationer til statsborgere fra andre EU/EØS-lande ikke må være større end de gebyrer, der betales af danske statsborgere for udstedelse af lignende autorisationer. I det omfang omkostningerne ved autorisationsudstedelsen er højere for autorisationer baseret på udenlandske uddannelser end for uddannelser gennemført her i landet, opkræver Sundhedsstyrelsen derfor ikke-omkostningsdækkende gebyrer.

3. Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

Lovforslaget har økonomiske og administrative konsekvenser for staten (Sundhedsstyrelsen) og en del af det sundhedspersonale, der ansøger om autorisation.

Sundhedsstyrelsens indtægt af autorisationsgebyrerne udgjorde i 1998 ca. 3,5 mio. kr. På finansloven for 1999 er gebyrindtægterne for 1999 budgetteret til 3,8 mio. kr.

Ovenfor er beskrevet, at hjemlen til at opkræve gebyrer for visse typer af autorisationer er bortfaldet i forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1999. Herefter er der med virkning fra 1. januar 1999 ikke hjemmel til at opkræve gebyrer for disse autorisationstyper. Det drejer sig om følgende autorisationer: Tilladelse til selvstændigt virke for læger uddannet i